

54 anys
amb la
Fotografia d'Esports

Volta Espanya 1958

FRANCISCO ALGUERSUARI

INSTITUT D'ESTUDIS FOTOGRÀFICS DE CATALUNYA

54 anys
amb la
Fotografia d'Esports

Fotografies de

FRANCISCO ALGUERSUARI

La Plaça Roja
Moscou, Jocs Olímpics de 1980

UN HOME, UNA CÀMERA I UNA MOTO

Si hagués de descriure amb tres mots en Francisco Alguersuari, aquests són els que per a mi perfilen a aquest Quixot que per Rocinante muntava una Vespa i per llança esgrimia una càmera fotogràfica.

Els camins perfilats pels mallots multicolors dels ciclistes i les llandes de les bicicletes flamejant en les anelles dels velodroms, van ser, i són encara, el seu món entranyable i ple de records.

Orella, ull i dit lleuger, un altre trio que ens ajuda a esbrinar el seu tarannà.

Orella, per assabentar-se de les dificultats d'una etapa o de la picabaralla entre corredors que gallegen com enfilaran temeràriament aquella corba i així estar-hi present amb la càmera a punt per deixar-ne constància.

Ull, per analitzar el millor punt de vista que expliqui, sense paraules, l'esperit de la cursa, l'embolcall humà que els espectadors donen als protagonistes o l'angoixa que transmet amb el seu crit el que ha tingut un accident o senzillament el que se li ha torçat la roda i demana assistència tècnica.

I per últim, dit lleuger per prémer el disparador de la càmera i perpetuar aquests instants viscuts.

De tant en tant, en Paco, ens sorprèn i canvia el seu cavall mecànic per un ocell, i ens ofereix imatges singulars del món que viu arran de terra.

Potser avui amb les retransmissions que ens ofereixen les televisions, locals, autonòmiques, nacionals o internacionals, veure una cursa, un partit de futbol o els espectaculars actes d'Inauguració d'uns Jocs Olímpics des del punt de vista d'una àguila, ens és quotidià.

Però amb les seves fotografies podem veure les muscleras que donaven la benvinguda als passatgers que entraven al port de Barcelona, enmarcant la vista aèria de la cursa del Campionat del Món de Ciclisme o l'aspecte que tenia des de l'aire el recentment desaparegut camp de futbol de l'Espanyol a Sarrià.

Per acabar, voldria donar les gràcies a aquest professional multiguardonat, per haver acceptat obrir la "cursa" d'exposicions que l'Institut té programat oferir amb motiu del seu vint-i-cinquè aniversari de la seva fundació.

Moltes gràcies "Paco".

Miquel Galmes i Creus

President de l'Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya

Barcelona, 31 d'Octubre de 1997

■ Tour de França 1954

■ Giro d'Italia 1959

■ Tour de França

■ "Fans"

■ Volta Ciclista a Espanya 1973

Campeonat del món
■ Volta Ciclista a Espanya

■ Rallye Andorra

54 anys
amb la
Fotografia d'Esports

FRANCISCO ALGUERSUARI

■ Camp del "Barça"

■ Camp del R.C.E. Espanyol
(Original en color)

FRANCISCO ALGUERSUARI I DURAN

Neix a Sabadell (Barcelona) l'any 1919.

Des de molt jove compagina les seves dues grans passions: la fotografia i l'esport. Paral·lelament, al 1951 inventa un "flash" electrònic que comercialitza amb el nom de DAF.

Al 1942 participa en la fundació de l'equip de hoquei sobre patins del Centre d'Esports Sabadell essent durant algun temps jugador de l'esmentat equip. Precisament una fotografia amb l'alineació del seu equip va ser la primera que va publicar a El Mundo Deportivo. Això va succeir el 10 d'octubre de 1943. Des d'aleshores, i durant 50 anys, Francisco Alguersuari ha publicat en dita revista infinitat de fotografies, amb temes esportius tant variats com l'automobilisme, el hoquei, l'aviació i el ciclisme, tema en el que s'especialitzarà. Així, des del 1944 fins a la seva jubilació, cobrirà les successives edicions de la Volta Ciclista a Catalunya, el "Tour" de França, el "Giro" d'Itàlia i la Vuelta Ciclista a Espanya, treballant com a "freelance" i en ocasions, per diferents mitjans de comunicació, fonamentalment El Mundo Deportivo, La Vanguardia, El Noticiero, L'Equipe i la Agencia Efe.

A l'any 1961, rep el primer premi a la millor fotografia de premsa esportiva del món per part del diari anglès "World-Sport".

Aquesta instantània, protagonitzada pel corredor català Miquel Poblet, també fou seleccionada per ser exposada en els Jocs Olímpics de Roma. Durant els Mundials de Futbol de Barcelona realitza un reportatge aèri de la ciutat des del dirigible Good-Year. Anteriorment, en els anys 40, havia col·laborat en el ressorgiment de l'Aeroclub de Sabadell. Alguersuari també ha estat testimoni directe de sis Olimpíades, diversos Jocs del Mediterrani i 32 Rallyes de Montecarlo.

Al llarg de la seva extensa i prolífica carrera professional ha rebut nombroses medalles i condecoracions, com l'Ordre Olímpica del COI, essent l'únic fotògraf que posseeix aquesta distinció, el premi A.N.I.G.P., la Pluma d'Or, com agraïment a la dedicació a l'esport, així com diferents plaques commemoratives per part de Montecarlo i els Ajuntaments de Barcelona i l'Hospitalet.

Francisco Alguersuari ha creat una dinastia de fotoperiodistes especialitzats en temes esportius; els seus fills Jaume i Josep Maria han seguit les seves passes.

FRANCISCO ALGUERSUARI DURAN

Nace en 1919 en Sabadell (Barcelona).

Desde muy joven compagina sus dos grandes pasiones: la fotografía y el deporte. Paralelamente, en 1951 inventa un "flash" electrónico, que comercializa con el nombre de DAF.

En 1942 participa en la fundación del equipo de hockey sobre patines del Centro d'Esports Sabadell, siendo durante algún tiempo jugador de dicho equipo. Precisamente una fotografía con la alineación de su equipo va a ser la primera que publicó en El Mundo Deportivo. Esto sucedió el 10 de octubre de 1943. Desde entonces, y a lo largo de 50 años, Francisco Alguersuari ha publicado en dicha revista infinidad de fotografías, con asuntos deportivos tan variados como el automovilismo, el hockey, la aviación y el ciclismo, tema este último en el que se especializará. Así, desde 1944 hasta su jubilación, cubrirá las sucesivas ediciones de la Volta Ciclista a Catalunya, el "Tour" de Francia, el "Giro" de Italia y la Vuelta Ciclista a España, trabajando como "freelance" y, en ocasiones, para diferentes medios de comunicación, fundamentalmente El Mundo Deportivo, La Vanguardia, El Noticiero, L'Equipe y la Agencia Efe. En 1961 recibe el primer premio a la mejor fotografía de prensa deportiva del mundo por parte del diario inglés "World-Sport". Esta instantánea, protagonizada por el corredor catalán Miquel Poblet, también fue seleccionada para ser expuesta en los Juegos Olímpicos de Roma. Durante los Mundiales de Fútbol de Barcelona lleva a cabo un reportaje aéreo de la ciudad desde el dirigible Good-Year. Anteriormente, en los años 40, había colaborado en el resurgimiento del Aeroclub de Sabadell. Alguersuari también ha sido testigo directo de seis Olimpíadas, diversos Juegos del Mediterráneo y 32 Rallyes de Montecarlo.

A lo largo de su vasta y prolífica carrera profesional ha recibido numerosas medallas y condecoraciones, tales como la Orden Olímpica del COI en la categoría de bronce, único fotógrafo que posee esta distinción, el premio A.N.I.G.P., la "Pluma d'Or" como agradecimiento a la dedicación al deporte, así como diferentes placas conmemorativas por parte de Montecarlo y los Ayuntamientos de Barcelona y Hospitalet.

Francisco Alguersuari ha creado una dinastía de fotoperiodistas especializados en temas deportivos. Esto es: sus hijos Jaume y Josep Maria han seguido sus pasos.

Exposició amb la col·laboració de :

© Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya, AC
© Fotos: Francisco Alguersuari
Texte: Miquel Galmes i Antonio Molinero
Disseny: Pere Meca
Impremta: Gràfiques Pacífic, S.A.
Tiratge: 1.100 exemplars

Dipòsit Legal

INSTITUT
D'ESTUDIS
FOTOGràFICS
DE CATALUNYA

Comte d'Urgell, 187
(Escola Industrial)
08036 Barcelona
Tel. (93) 494 11 27
Fax (93) 321 23 94

1972 25 Anys mirant cap al futur 1997

Amb el suport de :

